

REPUBLIKA

Rok XII

ŁÓDŹ. ŚRODA, 2 MAJA 1934 ROKU.

CENA NUMERU 15 GROSZY.

Nr. 119

PIERWSZY MAJA W POLSCE

Przebieg dnia 1 maja w całym kraju spokojny przebieg. - Mniejsza ilość świętujących i uczestników pochodów w porównaniu z ubiegłymi latami. - Aresztowanie działaczy komunistycznych w Warszawie.

Warszawa, 1 maja.

Przebieg dnia 1 maja w Warszawie był zupełnie spokojny. Zgodnie z zażyczeniem komisarza rządu m. st. Warszawy pochody robotnicze odbyły się w stolicy wedle zgóry ustalonego planu. Poszczególne ugrupowania robotniczym wyznaczono miejsca

Przebieg dnia 1 maja w Warszawie był zupełnie spokojny. Zgodnie z zażyczeniem komisarza rządu m. st. Warszawy pochody robotnicze odbyły się w stolicy wedle zgóry ustalonego planu. Poszczególne ugrupowania robotniczym wyznaczono miejsca

Przebieg dnia 1 maja w Warszawie był zupełnie spokojny. Zgodnie z zażyczeniem komisarza rządu m. st. Warszawy pochody robotnicze odbyły się w stolicy wedle zgóry ustalonego planu. Poszczególne ugrupowania robotniczym wyznaczono miejsca

Przebieg dnia 1 maja w Warszawie był zupełnie spokojny. Zgodnie z zażyczeniem komisarza rządu m. st. Warszawy pochody robotnicze odbyły się w stolicy wedle zgóry ustalonego planu. Poszczególne ugrupowania robotniczym wyznaczono miejsca

Przebieg dnia 1 maja w Warszawie był zupełnie spokojny. Zgodnie z zażyczeniem komisarza rządu m. st. Warszawy pochody robotnicze odbyły się w stolicy wedle zgóry ustalonego planu. Poszczególne ugrupowania robotniczym wyznaczono miejsca

Przebieg dnia 1 maja w Warszawie był zupełnie spokojny. Zgodnie z zażyczeniem komisarza rządu m. st. Warszawy pochody robotnicze odbyły się w stolicy wedle zgóry ustalonego planu. Poszczególne ugrupowania robotniczym wyznaczono miejsca

Przebieg dnia 1 maja w Warszawie był zupełnie spokojny. Zgodnie z zażyczeniem komisarza rządu m. st. Warszawy pochody robotnicze odbyły się w stolicy wedle zgóry ustalonego planu. Poszczególne ugrupowania robotniczym wyznaczono miejsca

Przebieg dnia 1 maja w Warszawie był zupełnie spokojny. Zgodnie z zażyczeniem komisarza rządu m. st. Warszawy pochody robotnicze odbyły się w stolicy wedle zgóry ustalonego planu. Poszczególne ugrupowania robotniczym wyznaczono miejsca

Przebieg dnia 1 maja w Warszawie był zupełnie spokojny. Zgodnie z zażyczeniem komisarza rządu m. st. Warszawy pochody robotnicze odbyły się w stolicy wedle zgóry ustalonego planu. Poszczególne ugrupowania robotniczym wyznaczono miejsca

Przebieg dnia 1 maja w Warszawie był zupełnie spokojny. Zgodnie z zażyczeniem komisarza rządu m. st. Warszawy pochody robotnicze odbyły się w stolicy wedle zgóry ustalonego planu. Poszczególne ugrupowania robotniczym wyznaczono miejsca

Przebieg dnia 1 maja w Warszawie był zupełnie spokojny. Zgodnie z zażyczeniem komisarza rządu m. st. Warszawy pochody robotnicze odbyły się w stolicy wedle zgóry ustalonego planu. Poszczególne ugrupowania robotniczym wyznaczono miejsca

Przebieg dnia 1 maja w Warszawie był zupełnie spokojny. Zgodnie z zażyczeniem komisarza rządu m. st. Warszawy pochody robotnicze odbyły się w stolicy wedle zgóry ustalonego planu. Poszczególne ugrupowania robotniczym wyznaczono miejsca

Przebieg dnia 1 maja w Warszawie był zupełnie spokojny. Zgodnie z zażyczeniem komisarza rządu m. st. Warszawy pochody robotnicze odbyły się w stolicy wedle zgóry ustalonego planu. Poszczególne ugrupowania robotniczym wyznaczono miejsca

Przebieg dnia 1 maja w Warszawie był zupełnie spokojny. Zgodnie z zażyczeniem komisarza rządu m. st. Warszawy pochody robotnicze odbyły się w stolicy wedle zgóry ustalonego planu. Poszczególne ugrupowania robotniczym wyznaczono miejsca

Przebieg dnia 1 maja w Warszawie był zupełnie spokojny. Zgodnie z zażyczeniem komisarza rządu m. st. Warszawy pochody robotnicze odbyły się w stolicy wedle zgóry ustalonego planu. Poszczególne ugrupowania robotniczym wyznaczono miejsca

Przebieg dnia 1 maja w Warszawie był zupełnie spokojny. Zgodnie z zażyczeniem komisarza rządu m. st. Warszawy pochody robotnicze odbyły się w stolicy wedle zgóry ustalonego planu. Poszczególne ugrupowania robotniczym wyznaczono miejsca

scowościach przy wybitnie słabej frekwencji. Odsetek świętujących niski.

W CZĘSTOCHOWIE burza udarowała łączny wiec P.P.S. i Bundu. Pochód Z.Z.Z. zgromadził przeszło 1000 uczestników.

W RADOMIU wiec i pochód cechował nastrój wybitnie ospały. Drobne grupki komunistów, które w kilku miejscach próbowały urządzić na własną rękę demonstracje zostały rozproszone.

liczna grupka komunistów, która pragnęła połączyć się z pochodem socjalistycznym, została rozproszona. Poza tym drobnym incydentem, wszędzie panował spokój. Pochody urządzono w kilku miejscowościach. Bielsk, Rybnik, Pszczyna, Mikołów.

WOJ. ŚLĄSKIE. Wybitne osłabienie akcji demonstracyjnej w porównaniu z r. ub. W Katowicach w pochodzie brało udział 1000 osób, podczas gdy pochód w r. ub. zgromadził 4000 osób. Nie

WOJ. KRAKOWSKIE. Również znacznie słabszy udział manifestantów. Wiec i pochód w Krakowie zgromadził około 2000 uczestników. Wiece i pochody w Białej, Wieliczce, Żywcu, Trzebnicy i Gorlicach zgromadziły po kilkuset uczestników. Zgromadzenie P.P.S. w Bielsku (100 osób), zostało rozwiązane przez delegata starostwa za wyłączeniem podburzających i demagogicznych przemówień.

WOJ. BIAŁOSTOCKIE. Wiec i pochód P.P.S. i Bundu w Białymstoku rozwiązał się w zupełnym spokoju przy udziale 1200 osób. Poza P.P.S. wystąpił bardzo licznie Z.Z.Z., urządzając liczne zebrania i pochody w Supraślu (1000 osób), w Czerwonej Wsi, Hajnówce, Grodnie i Łapach. W pochodach grano Pierwszą Brygadę i wznoszono okrzyki na cześć p. Prezydenta i marszałka Polski. Spokoju nigdzie nie zakłócono.

WOJ. WARSZAWSKIE. Jedynie pochód w Skierniewicach zgromadził kilkuset uczestników. Wiece i pochody w pozostałych kilkunastu miejscowościach zgromadziły minimalną ilość P.P.S., Bundu i Poalej-Sjon. W szeregu miejscowości odbyły się wiece i pochody P.P.S. — frakcji rewol.

WOJ. LWOWSKIE. We Lwowie łączny pochód P.P.S., Bundu i U.S.O.P. zgromadził tysiąc kilkaset osób. Również wiece i pochody w Przemyślu, Jarosławiu, Sanoku, Krośnie i innych miejscowościach zgromadziły znacznie mniejszą niż w r. ub. ilość uczestników. Jedynie w Borysławiu wiec P.P.S. zgromadził ponad 5000 uczestników. Z.Z.Z. urządził zebrania i pochody w Przemyślu, Krośnie (bardzo liczne), Drohobyczu, Borysławiu i Lwowie, gromadząc wszędzie bardzo znaczną ilość zwolenników.

W pozostałych województwach dz. 1 maja przeszedł bez wpływu na codzienny bieg życia mieszkańców. Dotyczy to woj. poznańskiego i pomorskiego. Liczniejsze wiece i pochody Z.Z.Z. odbyły się w Inowrocławiu i Gdyni. Szereg pochodów P.P.S. został odwołany przez organizatorów.

Na terenie województw wschodnich minimalny udział świętujących i manifestujących. W Wilnie pochód P.P.S. i Bundu próbowała rozbić grupa młodzieży narodowej, która po rozproszeniu jej wybiła kilkanaście szyb.

Ogólnie w porównaniu z latami ubiegłymi dało się wszędzie zaobserwować znacznie mniejsze zainteresowanie się światła pracowniczego hasłami 1-szomajowymi. Podkreślić należy, że władze administracyjne nie stawiły żadnych przeszkód w odbyciu się zebrań i pochodów legalnych partii i stowarzyszeń.

Dzień 1 maja w Europie

W Moskwie.

Moskwa, 1 maja.

(PAT) Tegoroczna defilada 1-majowa na placu Czerwonym przewyższyła rozmiarami wszelkie dotychczasowe rewije wojskowe w Moskwie. Wzięły w niej udział doborowe oddziały wojskowe i przysposobienia wojskowego w liczbie około 30 tysięcy ludzi, zgórą 600 czołgów oraz około 800 samolotów, wśród których przeważały ciężkie aparaty bombardujące. W defiladzie uczestniczyło również 300 umundurowanych członków austriackiego Schutzbundu, którzy niedawno wyemigrowali z Austrii do Rosji sowieckiej. Powszechną uwagę zwróciła obecność Dymitrowa, stojącego na parapecie mauzoleum Lenina, obok Stalina, Kalinina i Mołotowa.

Przed rewją komisarz wojny Woroszyłow wygłosił przemówienie, w którym stwierdził wspaniały rozwój czer-

wonej armii oraz sukcesy ZSRR. w dziedzinie polityki zagranicznej, wskazując przede wszystkim na unormowanie stosunków ze Stanami Zjednoczonymi oraz zaznaczając, że w roku ubiegłym ZSRR ukończył organizację swoich stosunków ze światem niebolszewickim.

Specjalny ustęp przemówienia Woroszyłow poświęcił przyjaźni sowiecko-tureckiej z okazji obecnej na placu tureckiej delegacji wojskowej. Mówca wymienił również szereg aktów dyplomatycznych, zawartych w ciągu ostatniego roku przez rząd sowiecki, a mających na celu konsolidację pokoju, przyczem zaatakował rządy, prowadzące politykę agresywną. Woroszyłow zakończył zapewnieniem, że ZSRR zachowuje niezręczenie pokojowe stanowisko, będąc w całkowitem pogotowiu do obrony na wypadek napaści.

Na Łotwie.

Ryga, 1 maja.

Dzień 1-go maja jest świętem narodowym Łotwy, bowiem w dniu tym zostało otwarte pierwsze posiedzenie sejmiku ustawodawczego. Zrana w kościołach wszystkich wyznań celebrowano uroczyste nabożeństwa. O godz. 12-ej odbyło się nadzwyczajne posiedzenie sejmiku, w którym wzięli udział członkowie rządu i korpusu dyplomatycznego. Następnie prezydent państwa przyjął defi-

ladę. Wieczorem marszałek sejmiku wydał raut.

W związku z oczekiwaniami demonstracjami w dn. 1 maja policja polityczna przeprowadziła liczne aresztowania, paraliżując tem działalność elementów wyrotowych. Wiece zwołane przez socjaldemokratów odbyły się bez incydentów, przy nielicznym udziale robotników.

W Hiszpanji.

Paryż, 1 maja.

Z Madrytu donoszą: Strejk powszechny objął w tym roku zarówno w Madrycie jak i w Barcelonie wszystkie fabryki i zakłady użyteczności publicznej. Zamknięto również restauracje i bary. Pisma nie ukazały się poza oficjalną „Gazetą Madrycką”.

Pracownicy telefonów uprzedzili

dziennikarzy i agencje informacyjne, że nawet dla prasy nie zrobią wyjątku i przerwą pracę aż do godz. 22-ej. Wszystkie domy nie wyłączając mieszkań przeciwników ustroju republikańskiego, były przybrane flagami. Poza drobnymi incydentami do zakłócenia spokoju nie doszło.

W Japonji.

Tokio, 1 maja.

(PAT) Dzień pierwszego maja przeszedł w stolicy zupełnie spokojnie, mimo, że demonstracja miała charakter dość wyjątkowy.

Robotnicy z ugrupowań prawicowych i lewicowych zorganizowali dwa oddzielne pochody, które zgodnie przedelfilowały przez ulice miasta. Grupa prawo-

wa liczyła około 3500 manifestantów, podczas gdy w pochodzie lewicowym wzięło udział 2500 robotników. W mieście było skonsygnowanych 3 tysiące policjantów na wypadek zajść. Demonstranci prawicowi domagali się podwyżki zarobków, a lewicowi — ustąpienia rządu faszystowskiego.

Przemówienie Hitlera do dwumiljonowego tłumy

zgromadzonego na polach Tempelhofu. — Kanclerz poruszał jedynie wewnętrzne zagadnienia Niemiec, ostro atakując przeciwników.

Spowodu upału było 2000 wypadków omdlenia

Berlin, 1 maja.

Dziś od samego rana stolica Rzeszy stała pod znakiem obchodów narodowych. W ciągu nocy specjalne pociągi przywieźli ze wszystkich stron Niemiec delegacje, które wzięły udział w olbrzymiej manifestacji na polach Tempelhofu pod Berlinem. Całe miasto udekorowano flagami, transparentami i zieloną.

W godzinach porannych odbył się w Parku Ludowym w Berlinie zlot organizacji dzieci i młodzieży, które w mundurach zwartymi szeregami defilowały przez ulice miasta. W Parku Ludowym wygłosił przemówienie kanclerz Hitler pod Goebbels, podkreślając nadzieje, jakie przywiązuje ruch narodowo-socjalistyczny do młodego pokolenia.

Równocześnie z najbliższych krańców miasta przeciągały wyznaczonymi już na tydzień naprzód ulicami grupy pracodawców i pracowników wszystkich zakładów przemysłowych oraz przedsięwzięcia prywatnych i państwowych, zorganizowanych w „Niemieckim Frontie Pracy”. Ogółem stanęło na polach Tempelhofu w godzinach popołudniowych około 1 i pół miliona mężczyzn i kobiet.

O godz. 4 po południu przybył otwartym samochodem kanclerz Hitler, przejeżdżając przez całe miasto wzdłuż poczwórnych szpalerów szturmowców, ustawionych na przestrzeni około 10 klm. Kanclerz zajął miejsce na olbrzymiej trybunie zbudowanej specjalnie w tym celu. Obok kanclerza zasiadli członkowie rządu, korpus dyplomatyczny z dziekanem nuncjuszem Orsenigo na czele. W loży prasowej zarezerwowano specjalne miejsca dla bawiącej w Berlinie wycieczki dziennikarzy polskich. Do zebranych wygłosił kanclerz dłuższe przemówienie. W czasie manifestacji krążyły nad polami Tempelhofu liczne eskadry samolotów. Hość zgromadzonych tłumów obliczają łącznie z widzami na przeszło 2 miliony osób. Z powodu silnych upałów zdarzyło się przeszło 2000 wypadków omdlenia.

Mowa Hitlera.

Berlin, 1 maja.

Mowa wygłoszona dziś na manifestacji 1-szomajowej przez kanclerza Hitlera

na polach Tempelhofu miała charakter niemal wyłącznie wewnętrzno-polityczny. Słowa Hitlera skierowane były przede wszystkim pod adresem malkontentów i kół krytykujących zarządzenia gospodarcze rządu Rzeszy, jak również kwestionujących rezultaty kampanii przeciwko bezrobociu. Uderzały w przemówieniu Hitlera ostre zwroty i stanowczy ton, gdy mówił o przeciwnikach obecnego regime'u.

Byliście kiedyś u władzy i nie potrafiliście się zdobyć na żaden czyn — mówił kanclerz, — zmuszając nas do zabrania głosu. Więcej czasu zużyliśmy na doprowadzenie do tego stanu bezrobocia, jaki zastaliśmy, niż my dla poważnego jego zmniejszenia. Nie zamykamy oczu na inne konieczności życiowe i rozumujemy, jak trudno jest usunąć całkowicie bezrobocie, tem niemniej jednak stawiamy ten cel na pierwszym miejscu. Jesteśmy świadomi tego, że poziom życiowy naszego narodu nie da się utrzymać przez biurokratyzowanie całego naszego życia gospodarczego. Prywatna inicjatywa musi zwolna przejąć na siebie zadania, rozpoczęte przez rząd. Autory-

tetu swego rząd niemiecki nie chce opierać na karabinach maszynowych i czołgach, lecz na zaufaniu społeczeństwa, zaznaczył z naciskiem Hitler.

Objawszy przed rokiem zalążki państwa, przeprowadziliśmy scalenie państwa niemieckiego, niemniej jednak rozumiemy, że nie wszyscy jeszcze stali się narodowymi-socjalistami. Nie rewolucji narodowo-socjalistycznej polega na przyswojeniu społeczeństwu niemieckiemu narodowego socjalizmu.

Hitler ze specjalnym naciskiem podkreślił wagę, jaką narodowi-socjalistom przywiązują do wychowania najmłodszych generacji. W końcu mowca oświadczył pod adresem zagranicy: naród niemiecki nie zna uczucia zemsty i nie posiada żadnych zdobyczy. Chciałby on wygrać do przodu i zgodzić się na zwycięstwo nadym narodem, jednakże będzie bronił i niewzruszenie bronił swych do życia i chronił ich przed każdą okropnością.

Mowę Hitler zakończył okrzykiem: „Niech żyje wolny naród niemiecki i tejże Rzeszy Niemieckiej!”

HISTORYCZNY DZIEŃ W AUSTRJI

Pierwszy maja uroczystość święcony jako data narodzin nowej konstytucji. — 100 hitlerowców austriackich zwolniono z obozów koncentracyjnych. — Prezydent Miklas podpisał konkordat z Watykanem.

Wiedeń, 1 maja.

Tak w Wiedniu jak w całej Austrii był uroczystość obchodzony dzień 1-go maja, jako dzień narodzin nowej konstytucji. Przebieg uroczystości był wszędzie spokojny. Rano odbyła się w katedrze św. Szczepana Msza pontyfikalna w obecności prezydenta republiki Miklasa, kancl. Dollfussa, ministrów oraz przedstawieli władz. Po Mszy odbyła się defilada oddziałów wojskowych.

O godzinie 11.10 kanclerz Dollfuss wygłosił przed mikrofonem przemówienie, w którym oświadczył, że cała Austria święci uroczystość ogłoszenia nowej konstytucji. Dzień 1 maja rozpoczyna nową erę w Austrii. Podkreśliwszy z naciskiem, że konstytucja ugruntowana jest należycie pod względem ustawowym, wskazał kanclerz na to, że jest ona przepojona duchem chrześcijańskim i duchem sprawiedliwości społecznej. — Niemiecki charakter Austrii zmanifestowany został przez nadanie językowi niemieckiemu charakteru języka państwowego.

Postanowienia o organizacji stanowej wzorują się na dawnym ustawodawstwie niemieckim. Liberalny kapitalistyczny sposób myślenia ustępuje zwolna idei stanowej, która jest testamentem duchowym i politycznym przedwcześnie zgasłego ks. Sepla. Dzisiejsze pokolenie Austrii naprawia błędy, popełniane od lat 150. Kamień węgielny pod nowe dzieło został położony. Pracujemy wszyscy nad wzniesieniem nowego gmachu.

O godzinie 12.30 prezydent Miklas przyjął w sposób uroczysty korpus dyplomatyczny i podziękował za życzenia, złożone mu imieniem korpusu przez nuncjusza apostolskiego arcybiskupa Sibille.

Popołudniu odbył się pochód cechów i organizacji, który trwał blisko 5 godzin.

Wiedeń, 1 maja.

W dniu 1 maja zwolniono z obozów koncentracyjnych przeszło 100 narodowych socjalistów po złożeniu przez nich

deklaracji o lojalności. Wobec zmniejszenia się liczby internowanych, obóz koncentracyjny w Kaiser - Steinbruck zwinęto.

Komunikat urzędowy zapowiada dalsze zwolnienia pod warunkiem jednak

że nie będzie wznowiona akcja propagandowa i terrorystyczna.

Wiedeń, 1 maja.

W Grazu w eksplozji materiałów wybuchowych został ranny chemik Edmund Pirk, członek stronnictwa komuni-

Premier fiński w Warszawie

Złożył on prywatną wizytę premierowi Jędrzejewiczowi

Warszawa, 1 maja.

(PAT) Dziś rano przybył prywatnie do Warszawy i zatrzymał się przez dzień dzisiejszy prezes rady ministrów Finlandji, p. Toivo Kivimaeki, udający się w sprawach osobistych do jednej ze stolic europejskich.

W godzinach przedpołudniowych p. premier Kivimaeki złożył prywatną wizytę p. premierowi Jędrzejewiczowi.

O godz. 12-iej p. premier Jędrzejewicz rewizytował p. premiera Kivimaeki w apartamentach poselstwa fińskiego.

CASINO

Film, który oszołomił świat!

Królowa Krystyna

Greta Garbo
John Gilbert
i Lewis Stone

reżys. R. MAMOULIAN

Nadprogram: Reportaż z pobytu młn. Barthou w Polsce

Do godziny 6.30 ceny niższe

Bilety wolnego wejścia i ulgowe nieważne.

Parcele budowlane

przy ul. Krzemienieckiej i Retkińskiej do sprzedania. Zgłoszenia: Piotrkowska 40 do p. Hermana w dni powszednie od 10—12 i od 4 do 6 popołudniu.

stycznego. Pirka zarówno jak i jego warzysza aresztowano.

Wiedeń, 1 maja.

Wczoraj po północy prezydent Austrii Miklas i nuncjusz apostolski arcybiskup Sibilla podpisali układ o konkordacie, poczem nastąpiła wymiana listów ratyfikacyjnych. Prezydent Miklas oświadczył, że podpisanie konkordatu jest pierwszym aktem rządu Austrii. Po latach 80 jest to pierwszy rokzysty układ zawarty ze stolicą stołską, regulujący wszystkie sprawy.

Tekst konkordatu, zredagowany w językach włoskim i niemieckim ogłoszono dziś w dzienniku ustaw państwa. Konkordat składa się z 23 artykułów i protokołu dodatkowego.

Artykuł 3 przystosowuje organizację kościelną do dzisiejszych warunków publikacji austriackiej. W tym celu rządniona będzie osobna djeczeja w Instytucie „praelatura nullus” w Barce dzie.

Wiedeń, 1 maja.

Prezydent Austrii Miklas ogłosił zgłoszoną przez dotychczasowego cekanclerza Austrii mjr. Fey'a dyktando wyrażając mu podziękowanie za działalność. Na miejsce ustępującego mjr. Fey'a prezydent mianował czerzem przywódcę Heimwehru Starhemberga.

Major Fey obejmuje ministerstwo bezpieczeństwa publicznego.

Rokowania Berlina z Watykanem.

Berlin, 1 maja.

„Germania” donosi, że pomysł licia apostolska, episkopatem niemieckim oraz miarodajnymi czynnikami, to rokowania w sprawie przez przywódcę niemieckiego pracy dr. Laya zakazu przyimowej organizacji robotników i czelnych do organizacji katolickich.

Drobne zamieszki we Francji.

Na 380 tys. pracowników prywatnych w Paryżu, tylko 74 tys. nie pracowało. — Liczne bójkki i incydenty na przedmieściach stolicy. — Krwawe starcia z policją w Alfortville.

Paryż, 1 maja. Dzień 1-go maja w Paryżu jest nie tylko świętem robotniczym, ale dniem politycznym. Tradycyjnie uświęcony zwyczaj nakazuje, aby w dniu tym każdy obywatel republiki przyozdobił się kwiatami i wstążkami — konwalia. — Masowa parada konwali nadaje miastu charakterystyczne piętno.

Do południa miasto miało naogół wyjątkowo normalny. Tramwaje, autobusy i podziemna kursowały normalnie. W tym czasie były również zakłady użyteczności publicznej. Według zapewnień urzędniczych, na 380,000 pracowników w zakładach prywatnych, nie zgłosiło się do pracy ledwie 74,000 robotników. W zakładach tytoniowych i zapalczanych pracownicy byli powszechni. Władze przedsięwzięły specjalne zarządzenia, aby zapewnić spokój. Jak podaje prasa komunistyczna i socjalistyczna, w Paryżu w okolicach skonsygnowano 12 kompanii piechoty i 10 szwadronów kawalerii. Niezależnie od tego zmobilizowano całą policję, która obsadziła wszystkie ważniejsze punkty. Największe siły skoncentrowano na przedmieściach Paryża Vincennes, St. Denis, Charenty-lez-Les, Chentilly, gdzie komunistyczna i socjalistyczna prasa wywierała duży wpływ.

Ministerstwo spraw wewnętrznych wydało wszelkiego rodzaju pochody. W szczególności uwagę zwrócono na meksykański komunistyczny, zwołany do Vincennes. Meeting ten zgromadził tysiączny tłum. Do godziny 18-ej przebieg mego był spokojny. Sześciu mówców wygłosiło przemówienia.

Na przedmieściach Paryża doszło do szeregu incydentów. W Ivry aresztowano komunistycznego Moniauvais. W wielu miejscowościach doszło do bójki między robotnikami, idącymi do pracy, a strajkującymi. Do poważniejszych zajść doszło w St. Denis, gdzie manifestanci zaatakowali kamieniami policję. Dokonano licznych aresztowań. Do poważniejszych zajść nigdzie nie doszło.

Według danych ministerstwa spraw wewnętrznych również na prowincji panował względny spokój. W Torcoing i Sabotazu doszło do aktywności strajku był powszechny. Do aktywności na przestrzeni kilkuset metrów opanowano słupy telegraficzne. W Lille podczas pochodu doszło do starcia między socjalistami a komunistami.

Federacja republikańska w Angers zorganizowała zebranie, na którym przybyli deputowani Bonnefons i Vallat. W czasie zebrania rzucono kilka ławic, która zmusiła publiczność do opuszczenia sali. Wychodzący manifestanci lewicowo zaatakowali policję i żandarmeria musiała interweniować. Podczas utarczki zraniono policjanta i jednego policjanta. W czasie rozprędzenia manifestantów zniszczono jeden z policjantów, prawie wszystkie ustąpiły na atak serca.

Paryż, 1 maja. Le Petit Journal przedstawia zajęcia w Alfortville jako bardzo poważny ruch. W godzinach popołudniowych grupa manifestantów usiłowała zniszczyć tramwaje prowadzący elektrycznie. Gdy agenci policji chcieli temu zapobiec, obrzucono ich z okolicznych domów butelkami, kamieniami i innymi przedmiotami. Ponadto z grupy manifestantów padło kilkanaście strzałów. W rezultacie dziewięciu policjantów zostało rannych.

Paryż, 1 maja. Zwolennicy Bergery w dalszym ciągu manifestowali wczoraj w Mantes z

niezwykłą gwałtownością przeciwko wyborowi Sarret. Manifestanci obrzucili kamieniami dom Dreyfussa, mera Epoe, który wycofał się z drugiego głosowania, rezygnując na korzyść Sarreta. — Prawdopodobnie manifestanci zdemolowali również samo mieszkanie Dreyfussa, gdyby nie to, że zmusiły ich do odwrotu dwa duże psy, które mieszkańcy domu wypuścili na atakujących. Zwolennicy Bergery manifestowali również przed hotelem „du Grand Cerf”,

który trzymano w stanie obleżenia, spiewając międzynarodówkę i rzucając kamieniami. Około godziny 20.30 zebrali się w okolicach dworca wielkie tłumy. Trzy plutony gwardji zamknęły dostęp do centrum miasta. Na Avenue de la Republique manifestanci powyrwali bruk i rzucali na gwardzistów kamieniami. — Gwardja szarżowała, odpychając kolbami manifestantów. Tłum zaatakował również redakcję dwóch miejscowych dzienników, w których rozbito szyby.

O godzinie 22.30 manifestanci wzniesli barykady na Avenue Gambetta i na rue de Colmar. O godzinie 23 manifestanci zostali rozproszeni. W pół godziny później kilkudziesięciu komunistów usiłowało ponownie manifestować, ale policja rozproszyła demonstrantów, aresztując 20 osób. W czasie utarczek między manifestantami a policją, kilkanaście osób odniosło rany. O godzinie 23.30 panował już w mieście zupełny spokój.

Trocki — wieczny tułacz.

Jeździ po okolicach Paryża od zajazdu do zajazdu i nigdzie nie zatrzymuje się dłużej niż jedną noc. — Wszystkie państwa odmówiły b. generalissimusowi sowieckiemu prawa azylu.

Paryż, 1 maja. „Paris Midj” donosi, że w czwartek dnia 3-go maja upływa ostateczny termin, w którym Trocki powinien opuścić granice Francji. Władze francuskie udzieliły mu bowiem 15-dniowego okresu na uregulowanie spraw osobistych i wystąpienie o prawo azylu w państwie, które zdecydowałoby się go przyjąć. Niestety, wbrew wszelkim pogłoskom, dotychczas, jak twierdzi dziennik, żadne z państw nie wyraziło zgody na osiedlenie się Trockiego. Ostatnio przypuszczano że rząd angielski zezwolił Trockiemu na pobyt na wyspach Jer-

sey lub Guernesey, nadeszła jednak odpowiedź odmowna. Rząd turecki odmówił również prośbę Trockiego o przywrócenie mu prawa pobytu na Wyspach Książęcych. Wreszcie zabiegi Trockiego ce do uzyskania prawa pobytu w koloniach francuskich także nie odniosły skutku. W tych warunkach sprawa komplikuje się. Trocki, który obecnie ukrywa się w okolicach Paryża, pozostanie prawdopodobnie jeszcze przez pewien czas we Francji pod dyskretną obserwacją policji aż do chwili uzyskania pozwolenia na osiedlenie się w innym państwie.

Paryż, 1 maja. Trocki jest wprost zrozaczony, że nie może znaleźć miejsca azylu. Jest rzeczą możliwą, iż rząd francuski będzie go internował teoretycznie, chyba, że jakiś kraj udzieli mu azylu w ciągu 48 godzin. Trocki, w obawie przed zamachem podróżuje od zajazdu do zajazdu w okolicach Paryża w towarzystwie żony i prywatnego detektywa. Od chwili opuszczenia willi w Barbizon, Trocki nie śpi w jednym miejscu dłużej jak jedna noc.

Państwo żydowskie w Angoli.

Pertraktacje rządu angielskiego z rządem portugalskim w sprawie osiedlenia 5 milionów żydów w kolonii portugalskiej.

Rzym, 1 maja. Turyngska „Gazeta del Popolo” w korespondencji z Londynu podaje bliższe szczegóły o rozmowach, toczących się pomiędzy rządem angielskim i portugalskim na temat projektu osiedlenia 5 milionów żydów w portugalskiej Angoli. W związku z temi rokowaniami, które toczą się podobno od paru miesięcy, mówi się o zaciągnięciu wielkiej po-

życzki przeznaczonej na realizację projektu. Pożyczka ta musiałaby być wypuszczona pod auspicjami pewnej potężnej organizacji żydowskiej, mającej swą siedzibę w Nowym Yorku. Przewidywane jest również wyasygnowanie zaliczki przez tę organizację w wysokości 10 milionów dolarów.

donosi dalej, że żydowscy autorzy projektu osiedlenia żydów w Angoli pragną zainteresować tym projektem Ligę Narodów, aby uzyskać uznanie międzynarodowe dla nowego automatycznego państwa żydowskiego, połączonego węzłami federacji z Portugalią. Wobec stanowiska Portugalii, która jest przeciwna kontroli ze strony państw trzecich specjalna delegacja żydowska wyjechała z Paryża do Lizbony, aby pertraktować z rządem portugalskim. Ze sprawą tą wiązać się ma również wyjazd do Lizbony ambasadora portugalskiego w Londynie.

Marszałek Piłsudski w Wilnie.

Przybył tam w towarzystwie kilku oficerów G. I. S. Z.

Wilno, 1 maja. Dziś, o godzinie 18.40 przybył pociągiem do Wilna Pan Marszałek Józef Piłsudski w towarzystwie kilku oficerów, Generalnego Inspektoratu Sił Zbrojnych. Pana Marszałka powitali m.

in. wojewoda wileński oraz generałowie Skwarczyński i Przewloski. Po powitaniu na dworcu Pan Marszałek odjechał samochodem do pałacu reprezentacyjnego.

Narada min. Barthou z amb. Chłapowskim.

Francja zadowolona z rezultatów podróży swego ministra spraw zagr.

Paryż, 1 maja. W dniu dzisiejszym ambasador Chłapowski odbył dłuższą rozmowę z min. Barthou.

na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej dla prezydenta Francji.

Paryż, 1 maja. Prezydent Lebrun przyjął ministra spraw zagranicznych Barthou, który zdał mu sprawę z rozmów, jakie odbył z polskimi mężami stanu podczas pobytu w Polsce oraz przekazał osobiste zlecenia i pozdrowienia otrzymane od Pa-

dep. Taittinger wygłosił na bankiecie politycznym przemówienie, w którym z zadowoleniem podkreślił szczęśliwe rezultaty podróży min. Barthou, stwierdzając, że „przez kontynuowanie tej tradycyjnej polityki francuskiej premier Doumergue i min. Barthou przyczynili się do umocnienia dzieła pokoju”.

OSTATNI ATAMAN

(AUNIENKOW) Niebawem emocjonujący film przewyższający „Burzę nad Azją”

Wkrótce

Ilość bezrobotnych w Polsce zmniejszyła się w ubiegłym tygodniu.

Warszawa, 1 maja. Liczba bezrobotnych, według danych biur pośrednictwa pracy przy Funduszu Bezrobocia wynosiła na terenie całego państwa dnia 28 kwietnia b. r. 363,146 osób, co stanowi spadek liczby bezrobotnych w stosunku do tygodnia ubiegłego o 10,092 osób.

W obronie moralności aresztowano 700 widzów.

Nowy Jork, 1 maja. Aresztowano tu w jednej z sal publicznych 700 widzów plci obojga, obecnych na przedstawieniu, którego program wypełniały tańce wyuzdane, wykonywane przez tancerzy i tancerki

